

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623202377
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623202377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Danice Kočíčkovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX D., o zaplatenie sumy 2.053,91 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/87/2023-163 zo dňa 19. decembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 10Csp/87/2023-163 zo dňa 19. decembra 2023 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ alebo „napadnutý rozsudok“) žalobu zamietol (prvá výroková veta) a žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 2.053,91 Eur s príslušenstvom, a to titulom zmluvy č. 5135896695, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa 29.9.2017 prostredníctvom služby Internetbanking. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky; podmienky ich čerpania, splácania ako aj podmienky neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný napriek opakovaným výzvam právneho predchodcu žalobcu neplnil svoje povinnosti v stanovených termínoch, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace; právny predchodca žalobcu v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorému pristúpil ku dňu 11.8.2021 a žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy.

1.2 Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2021 postúpil pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku evidovanú voči žalovanému na žalobcu. Pred postúpením pohľadávky vykonal žalovaný úhrady vo výške 1.588,16 Eur; žalovaná suma 2.053,91 pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.686,47 Eur, z riadneho úroku vo výške 363,37 Eur a zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatenia vo výške 4,07 Eur; zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v konaní neuplatnil.

1.3 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinami (platobnou históriou, výpisom z úverového účtu, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2021, zmluvou o postúpení pohľadávky

zo dňa 14.12.2021, potvrdením o uzatvorení zmluvy zo dňa 29.9.2017, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12.8.2021 s doručenkou, Všeobecnými obchodnými podmienkami pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinné od 1.1.2015, výzvou zo dňa 8.9.2021 a 10.7.2021 a ďalšími listinami), oboznámil sa s písomnými vyjadreniami žalobcu, na pojednávaní nariadenom na deň 14.11.2023 vyslúchol žalovaného; aplikoval ustanovenia § 39, § 43a ods.1, § 43c ods.1, § 44 ods.1, § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.9, § 524 ods.1,2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods.2, § 2 písm. a),b),d), § 9 ods.1, § 11 ods.1 písm.a), § 17 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal okresný súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu na diaľku prostredníctvom služby Internetbanking; za spornú nepovažoval skutočnosť, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2.500,- Eur, ktorý žalovaný riadne a včas nesplácal. Nakoľko žalobca predložil len potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 29.9.2017, ale nepredložil návrh žalovaného na jej uzatvorenie, nemal súd preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán. Žalobca zároveň nepreukázal, že došlo k uzatvoreniu zmluvy v zákonom predpísanej forme, čo malo v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok bezúročnosť a bezplatkovosť úveru.

1.4 Okresný súd, vychádzajúc z ustanovenia § 17 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Mal za to, že termín konečnej splatnosti úveru bol určený na deň 15.10.2025, preto splatnosť pohľadávky mohla v čase jej postúpenia nastať len v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru; existenciu dohody zmluvných strán o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka však nemal okresný súd preukázanú. Okresný súd v tejto súvislosti konštatoval, že plnenie v splátkach, vrátane podmienky, že nedodržaním splatnosti jednotlivých splátok môže veriteľ vyvolať mimoriadnu splatnosť celej pohľadávky, musí byť dojednané priamo v zmluve; nepostačuje len odkaz na veriteľom vopred jednostranne pripravené a dlžníkom nepodpísané Všeobecné obchodné podmienky; ustálil tak, že bez preukázania existencie dohody obsiahnutej priamo v zmluve nemal veriteľ právo vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca v konaní predložil len potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 29.9.2017, z ktorého dojednanie zmluvných strán o možnosti veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka nevyplývalo; v potvrdení bolo uvedené, že „zmeny údajov sa riadia zmluvou, POP a VOP“. Súd prvej inštancie poukázal na vyjadrenie žalobcu zo dňa 5.10.2023, v ktorom tento uviedol, že „postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. II ods.6 zmluvy o úvere“; predmetnú zmluvu, z ktorej by citované dojednanie vyplývalo žalobca ani na výzvu súdu nepredložil.

1.5 S ohľadom na uvedené okresný súd uzavrel, že medzi zmluvnými stranami zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo individuálne dohodnuté právo postupcu ako veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky; veriteľ tak mohol platne postúpiť len splátky, ktoré ku dňu postúpenia už boli splatné v zmysle uzatvorenej úverovej zmluvy, a to za splnenia podmienky omeškania a doručenia výzvy podľa § 92 ods.8 zákona o bankách. Vychádzajúc z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 konštatoval, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku; zaslanie takejto výzvy nemal okresný súd za preukázané; zároveň dodal, že oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru nebolo možné priznať charakter výzvy podľa § 92 ods.8 zákona o bankách.

1.6 S ohľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže tento nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov postúpenia pohľadávky zo strany postupcu; postúpenie pohľadávky nepovažoval v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za platné.

1.7 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 255 ods.1 a § 262 ods.1 C.s.p.. V konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi; nakoľko okresný súd z obsahu spisu zistil, že žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobe vyhovie a prizná mu aj nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania, resp. žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. b), f) a h) C.s.p.; tvrdil tak, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Odvolateľ bol toho názoru, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky predpokladané ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách; žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň žalobca v konaní preukázal, že žalovaný bol postupcom opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok, a to jednak výzvou zo dňa 10.7.2021 ako aj oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12.8.2021. Žalobca vyjadril presvedčenie, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách nepojednáva o tom, že na platné postúpenie pohľadávky je potrebná osobitná výzva a rovnako neurčuje ani žiadne jej osobitné náležitosti, preto za kvalifikované výzvy možno považovať aj vyššie špecifikované listiny. V kontexte uvedeného poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v konkrétnostiach rozhodnutie sp.zn. 8Cdo/169/2020 a sp.zn. 9Cdo/165/2022 z 27.9.2023. Právny názor súdu prvej inštancie týkajúci sa podmienok daných ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách označil za formalistický a ojedinelý v porovnaní s názorom krajských súdov ohľadom tej istej otázky (napr. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17CoCsp/47/2022 z 28.9.2023, uznesenie konajúceho senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/13/2022 z 17.8.2022 či uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11CoCsp/9/2021 zo dňa 21.9.2022 a iné).

2.2 Žalobca zdôraznil, že v konaní preukázal doručenie výzvy zo dňa 10.7.2021 a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.8.2021 žalovanému; pripojil potvrdenia o doručení. Tieto považoval za kvalifikované výzvy banky žalovanému v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách, nakoľko ich obsahom bola výzva banky, aby žalovaný uhradil dlžnú sumu; dodal, že predmetné ustanovenie zákona o bankách nevyžaduje žiadnu výlučnú a samostatnú písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky. Mal za to, že dodržal všetky podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa osobitných zákonov. Posúdenie veci súdom prvej inštancie tak označil žalobca za zmätočné, nekonzistentné a nezákonné.

2.3 Žalobca sa nestotožnil ani s názorom súdu prvej inštancie, že medzi zmluvnými stranami zo spotrebiteľského úveru nebolo dojednané právo veriteľa, resp. postupcu podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. V tejto súvislosti odvolateľ uviedol, že dňa 29.9.2017 uzatvoril postupca a žalovaný zmluvu o úvere v zmysle potvrdenia o uzatvorení zmluvy z toho istého dňa, na základe ktorej poskytol pôvodný veriteľ žalovanému úver vo výške 2.500,- Eur; z potvrdenia o uzatvorení zmluvy vyplýva, že „Všetky údaje uvedené v Základných podmienkach Zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia Zmluvy a ich zmeny sa riadia Zmluvou, POP a VOP.“. Odvolateľ na základe uvedeného konštatoval, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v čl. II ods.6 a čl. 8 ods. 8.1 písm.a) VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň bol toho názoru, že žiaden právny predpis nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument a aby každá časť takéhoto dokumentu bola osobitne podpísaná. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj VOP, z ktorých právo veriteľa úver predčasne zosplatiť nesporne vyplýval. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky.

3. Žalovaný písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodal.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods.1, ods.2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods.1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu – Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili prostredníctvom služby Internetbanking zmluvu na diaľku, predmetom ktorej malo byť poskytnutie úveru vo výške 2.500,- Eur, ktorý žalovaný riadne a včas nesplácal a z ktorého dôvodu mal právny predchodca žalobcu pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru postupujúc v zmysle ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie však dohodu zmluvných strán v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nemal preukázanú, pretože táto bola uvedená len v obchodných podmienkach, ktoré neboli žalovaným ako dlžníkom podpísané; zmluvu o úvere žalobca nepredložil, preto nemal preukázanú ani jej písomnú formu, ktorá skutočnosť mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru (§ 11 ods.1 písm.a/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Nakoľko právo veriteľa žiadať o zosplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nebolo medzi zmluvnými stranami individuálne dojednané, mal súd prvej inštancie za to, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ nemohol platne, v súlade s ustanovením § 92 ods.8 zákona o bankách a § 17 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, postúpiť pohľadávku, ktorej splatnosť nenastala. Posúdiac zmluvu o postúpení pohľadávky ako absolútne neplatný právny úkon (§ 39 Občianskeho zákonníka) dospel okresný súd k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

6. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme, z ktorého dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov, s týmto hodnotením sa odvolací súd stotožnil. Zmluva ako dvojstranný právny úkon vzniká na základe dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán – z návrhu a z akceptácie návrhu. Aby bolo možné konštatovať dodržanie písomnej formy zmluvy, musí mať písomnú formu tak návrh na uzatvorenie zmluvy ako aj jeho akceptácia; písomný právny úkon je platný, ak je konajúcou osobou podpísaný. V prejednávanej veci však žalobca, aj napriek výzve okresného súdu, návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy a ani samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepredložil; súčasťou súdneho spisu je len potvrdenie o uzatvorení zmluvy, ktoré „zahŕňa iba základné podmienky Úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v Zmluve“; z tohto dôvodu nebolo možné posúdiť, či návrh úverovej zmluvy a jeho prijatie boli obsahovo zhodné; žalobca nepreukázal, či sa prejav vôle žalovaného ohľadom výšky úveru či výšky, počtu a termínov splátok úveru, výšky úrokovej sadzby alebo doby splatnosti úveru zhodoval s akceptáciou návrhu pôvodným veriteľom. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní tvrdenia o uzatvorení úverovej zmluvy v písomnej forme.

7. Odvolací súd následne upriamil pozornosť na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré dáva veriteľovi možnosť žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky; toto právo patrí veriteľovi len ak bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Zároveň ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka upresňuje podmienky splácania záväzkov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach; veriteľ môže pre nesplnenie niektorej splátky žiadať o zaplatenie celej pohľadávky po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením v prípade, že spotrebiteľ súčasne upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Nakoľko z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka veta prvá vyplýva, že bez dohody (alebo rozhodnutia) nemôže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bolo povinnosťou žalobcu, aby existenciu platnej dohody medzi svojim právnym predchodcom a žalovaným v konaní preukázal.

7.1 Dohoda (a teda aj dohoda o práve veriteľa úver zosplatiť) je vždy výsledkom zhodných prejavov vôle jej účastníkov; je tak výsledkom individuálneho dojednania, ktoré má byť z tohto dôvodu súčasťou úverovej zmluvy a nie len obchodných podmienok veriteľa, naviac spotrebiteľom nepodpísaných, ktoré tento nevie žiadnym spôsobom ovplyvniť. Vychádzajúc z uvedeného je potom namieste konštatovanie správnosti záverov súdu prvej inštancie o absencii platného dojednania možnosti predčasného zosplatenia úveru veriteľom v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého dôvodu k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nemohlo dôjsť, resp. nedošlo.

7.2 Reagujúc na odvolaciu argumentáciu žalobcu, odvolací súd nepopiera, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená ako jeden dokument; uplatňovanie obchodných podmienok, v zmysle ktorých si zmluvné strany môžu dohodnúť alebo bližšie špecifikovať obsah svojich práv a povinností, je vo všeobecnosti prípustné; pre spotrebiteľské zmluvy však zároveň platí, že nemôžu obsahovať dojednania, ktoré by

boli v rozpore s požiadavkami dobrej viery alebo by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa; taktiež sú neprípustné také dojednania, s ktorými sa spotrebiteľ nemal možnosť pred podpisom zmluvy oboznámiť. Ak majú byť obchodné podmienky súčasťou zmluvy a majú byť pre spotrebiteľa záväzné, je nevyhnutné, aby tento pristúpil k oboznámeniu sa s ich obsahom; len vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s tými ktorými obchodnými podmienkami oboznámený (alebo zaškrtnutie políčka so súhlasom byť obchodnými podmienkami viazaný) nie je dostatočné.

7.3 Za situácie, keď žalobca zmluvu o spotrebiteľskom úvere v konaní nepredložil a možnosť veriteľa pristúpiť k mimoriadnemu zosplatneniu úveru vyplývala len zo žalovaným nepodpísaných Produktových obchodných podmienok (žalobca v odvolaní mylne uvádzal aj Všeobecné obchodné podmienky), ktoré v zmysle ich čl. 1 bodu 1.3. zmluvu len dopĺňajú, nebolo možné konštatovať existenciu platného dojednania o práve veriteľa úver predčasne zosplatniť.

8. Súd prvej inštancie následne správne skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu; túto mal žalobca nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Pre konštatovanie platného postúpenia pohľadávky banky na iný (hoci aj nebankový) subjekt je však nevyhnutné splniť určité podmienky; tieto sú v prípade práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere definované v osobitnej úprave v ustanovení § 17 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v ustanovení § 92 ods.8 zákona o bankách. V zmysle ustanovenia § 17 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch je možné postúpiť pohľadávku z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na iného veriteľa oprávneného poskytovať úvery, a to na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska (písm. a/) za súčasného splnenia ďalšej podmienky, ktorou je postúpenie pohľadávky po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou (písm. b/). Ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách definuje dve podmienky, za ktorých možno postúpiť bankovú pohľadávku inej osobe; prvou podmienkou je písomná výzva banky klientovi, aby plnil a druhou je omeškanie dlžníka so splnením čo i len časti postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 dní.

8.1 V konkrétnostiach na prejednávajúcu vec, konečná splatnosť úveru bola v zmysle potvrdenia o uzatvorení zmluvy určená na deň 15.10.2025; ku dňu postúpenia pohľadávky (14.12.2021) tak pôvodný veriteľ nepostupoval pohľadávku po konečnom termíne splatnosti ani pohľadávku, ktorá sa stala splatnou (§ 17 ods.1 písm.b/ zákona č. 129/2010 Z.z.); ak teda nebol splatný celý úver, právny predchodca žalobcu nebol oprávnený postúpiť pohľadávku v celosti na iný subjekt.

9. Zhrnúc vyššie uvedené, žalobca nepreukázal, že by medzi pôvodným veriteľom a žalovaným existovala platná dohoda o práve banky úver predčasne zosplatniť (§ 565 Občianskeho zákonníka), z ktorého dôvodu k vyhláseniu úveru za predčasne splatný nedošlo; postupovaná pohľadávka nebola ani po konečnom termíne splatnosti; žalobca tak nepreukázal splnenie predpokladov daných ustanovením § 17 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch pre platné postúpenie celej pohľadávky, z ktorého dôvodu je úkon postúpenia pohľadávky (zmluva o postúpení pohľadávok) pôvodného veriteľa na žalobcu v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom; na absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok pre rozpor so zákonom je súd povinný prihliadať ex off, pretože absolútne neplatný právny úkon nespôsobuje podľa hmotného práva žiadne právne následky.

9.1 Odvolací súd už len na okraj dodáva, že skúmanie, či právny predchodca žalobcu splnil podmienku preukázateľného zaslania výzvy v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách žalovanému a či táto mala byť vyhotovená ako samostatná výzva odlišná od výzvy predpokladanej ustanovením § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, by bolo vzhľadom na vyššie uvedené irelevantné; odvolacia argumentácia žalobcu v tomto smere nebola spôsobilá privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

10. Postup súdu prvej inštancie, ktorý z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu žalobu zamietol bol správny, preto odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to aj v závislom výroku o trovách konania.

11. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval odvolací súd ustanovenie § 396 ods.1 v spojení s § 255 ods.1 C.s.p.; nárok na náhradu trov odvolacieho konania vznikol v plnom rozsahu úspešnému žalovanému. Z obsahu spisu však vyplýva, že tento sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril a v

odvolacom konaní mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Keďže ostal žalovaný v odvolacom konaní nečinný, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodovanie postupom podľa ustanovenia § 262 C.s.p. o priznaní nároku na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane – žalovanému – žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).